

Bevarandeplan för Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård SE0430153

Häckebergasjön. Foto: Maria Sandell

Grunduppgifter om Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård

Län:	Skåne
Kommun:	Lund
Läge:	Ca 2 km söder om Genarp
Markägare:	Enskild
Areal:	330,2 hektar
Skyddsform:	Häckeberga-Skoggård (Naturreservat), 2008-01
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002-01 SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12 SAC fastställt av Regeringen 2011-03 Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018-12

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio de Janeiro 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området. I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter. Tillstånd krävs alltid för åtgärder som riskerar att påverka dessa arter negativt. *Typiska arter* är indikatorarter vars förekomst

indikerar gynnsamt tillstånd för en utpekad naturtyp. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter* och naturtyper är de arter/naturtyper som är utpekats som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter och naturtyper som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten eller naturtypen ska få gynnsam bevarandestatus. Rödlistade arter är en sammanställning av arters status när det gäller risk att dö ut inom ett lands gränser. En nationell *rödlista* publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för denna bevarandeplan förtecknad i boken *Rödlistade arter i Sverige 2015*. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är hotade arter med ett särskilt åtgärdsprogram för att förbättra artens överlevnadsmöjligheter.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

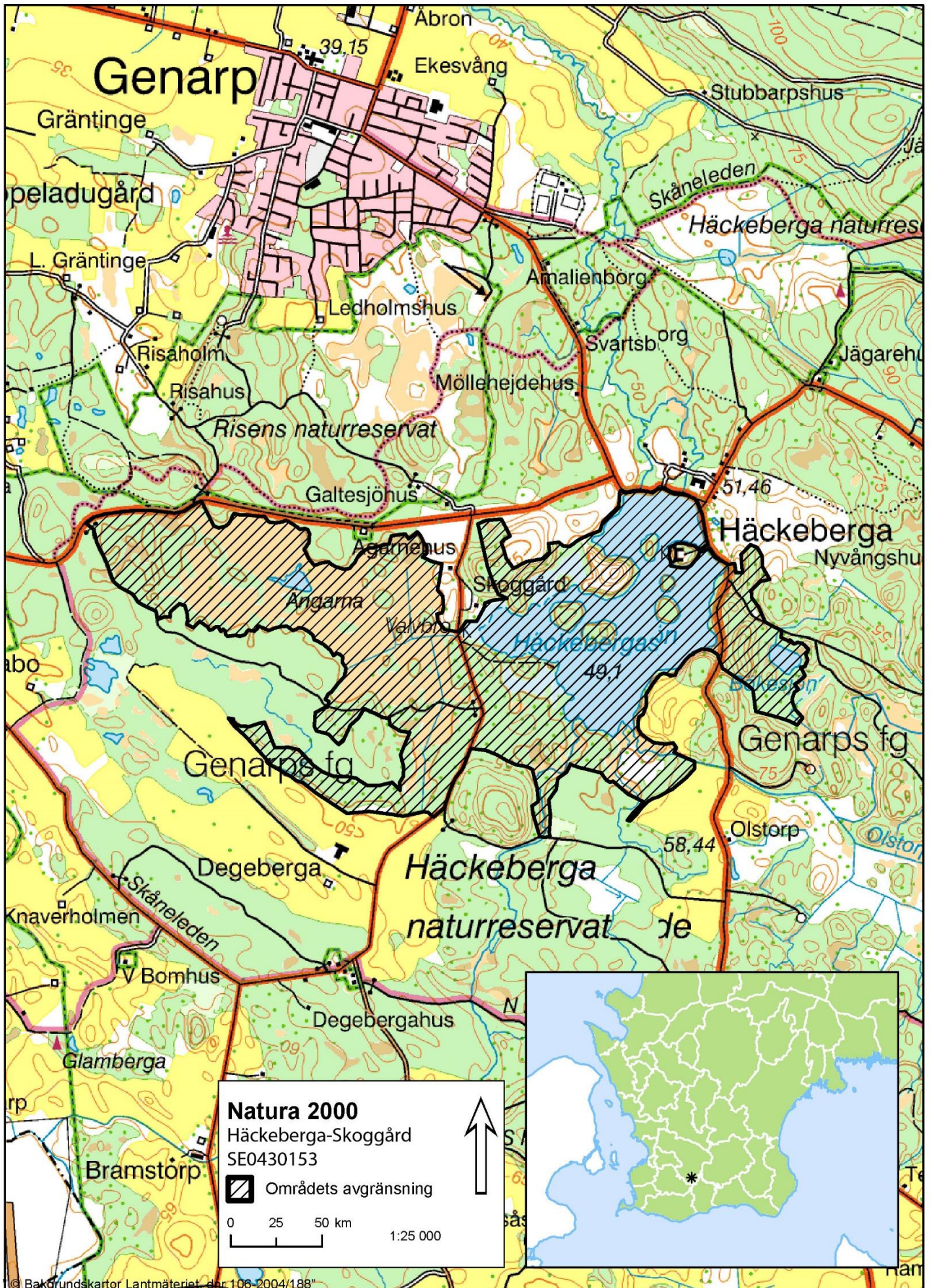
Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller
telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	9
Bevarandemål.....	9
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	11
Naturtyper.....	11
Ickenaturtyper.....	16
Natura 2000-arter.....	17
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	19
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	22
Skydd och reglering.....	22
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	23
Restaureringsåtgärder.....	23
Löpande skötsel.....	23
Uppföljning.....	23
REFERENSER.....	24
BILAGOR.....	25
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	26
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	28
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	29
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	30

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Häckeberga med omnejd ligger på Romeleåsens sluttning i det sydvästska backlandskapet. Det kuperade moränlandskapet är till största delen skogbevuxet med omväxlande kullar och fuktigare svackor med kärr. Höjdskillnaderna kan variera avsevärt över korta avstånd. Berggrunden består av krita med en jordmån av främst nordostmorän, vilket resulterar i relativt magra markförhållanden.

Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård ingår i Häckeberga-området som omfattar flera olika naturreservat och Natura 2000-områden samt ett naturvårdsområde som tillsammans hyser en av Skånes mest värdefulla skogsmiljöer med lång trädkontinuitet. Området definieras som en värde-trakt för ädellövskog i det nationella och regionala strategiarbetet för skog. Idag utgörs skogarna främst av bok och barrträd. Området har sedan medeltiden dominerats av Häckeberga gods, vilket gett trakten dess speciella prägel med vidsträckt ädellövskog, ett av huvudgården dirigerat byggnadsbestånd, alléer, öppna åkerfält och betesmarker. Häckeberga gods har dokumenterade anor från 1300-talet.

Det finns två sjöar i Natura 2000-området, Häckebergasjön och Bökesjön. Häckebergasjön är reglerad och kan betraktas som källsjö till Höje å. Häckebergasjön har varit uppdämd under flera hundra år och vattnet har bland annat använts till att driva en kvarn och en såg. Sjöns stränder kantas av mäktiga trädbårder med ek, bok och al. Sjöns öar är bevuxna med ädellövskog.

Det varierade landskapet med lång trädkontinuitet har gynnat en hög biologisk mångfald med flertalet sällsynta och hotade arter. På grova bokar och ekar och på död ved förekommer ett högt antal rödlistade arter av bl.a. svampar, lavar och skalbaggar. Partier med mycket höga naturvärden förekommer i området med en fragmenterad utbredning. Området hyser även en betydande viltrikedom som gynnas av det varierande landskapet med öppna/slutna och torra/fuktiga partier. I området finns både kronhjort, dovhjort, rådjur, älg och vildsvin. Fågellivet är rikt med bl.a. häckande sångsvan och gråhakedopping.

Häckeberga med omnejd har mycket stor betydelse för det rörliga friluftslivet och ingår som en betydande del i riksintressen för rörligt friluftsliv, friluftsliv och naturvård.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för Häckeberga-Skoggårds naturreservat.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Häckeberga-Skoggårds naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Naturligt eutrofa sjöar med nate- eller dybladsvegetation (3150)		72,5	72,5
Dystrofa sjöar och småvatten (3160)		1,6	1,6
Fuktängar med blåttåtel och starr (6410)	0,06	0,28	0,34
Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140)		62,1	62,1
*Kalkkärr med <i>Cladium mariscum</i> och <i>Caricion davallianae</i> -arter (7210)		3	3
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)	2,8	2,4	5,2
Boskog av fryle-typ (9110)	20,4	0,41	20,8
Boskog av <i>Asperulo-Fagentum</i> -typ (9130)	27,5	8,5	36
Ek-avenboskog av buskstjärnblomma-typ (9160)	4,3	0,36	4,7
*Alluviala lövskogar med <i>Alnus glutinosa</i> eller <i>Fraxinus excelsior</i> (91E0, 9750)		1,8	1,8
Total areal naturtyper			208
Icke naturtyper			
<i>Utvecklingsmark mot:</i>			
Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsfattig boskog (9110)		6,2	
Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik boskog (9130)		13,5	
Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160)		9,5	
Lövsumpskog (909) som utvecklas mot lövsumpskog (9080)		0,43	
Total areal utvecklingsmarker		29,6	
Total områdesareal		330,2	
Natura 2000-arter		Bevarandestatus	
◆ Citronfläckad kärrtrollslända <i>Leucorrhinia pectoralis</i> (1042)		Icke fullgod	
◆ Barbastell <i>Barbastella barbastellus</i> (1308)		Icke fullgod	
◆ Utter <i>Lutra lutra</i> (1355)		Icke fullgod	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
◆ ny art/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är ädellövskogen med lång skoglig kontinuitet och ett rikligt inslag av gamla och grova träd samt Häckebergasjön som bland annat har ett rikt fågelliv. Dessa bevarandevärden finns i naturtyperna naturligt näringsrik sjö (3150), näringsfattig bokskog (9110), näringsrik bokskog (9130) och näringsrik ekskog (9160).

Motivering:

Häckeberga-Skoggård är ett mycket varierat område som ingår i ett av Skånes mest värdefulla skogsområden. Variationen mellan skogar med lång kontinuitet, öppna marker, sjöar och våtmarker har skapat förutsättningar för en hög biologisk mångfald. I området finns flertalet rödlistade arter av bl.a. svampar, lavar och skalbaggar samt Natura 2000-arterna citronfläckad kärrtrollslända, barbastell och utter.

Bevarandemål

Arealen naturligt näringsrika sjöar (3150) ska vara minst 72,5 hektar. Arealen myrsjöar (3160) ska vara minst 1,6 hektar. Arealen fuktängar (6410) ska vara minst 0,34 hektar. Arealen öppna mossar och kärr (7140) ska vara minst 62,1 hektar. Arealen agkärr (7210) ska vara minst 3 hektar. Arealen lövsumpskog (9080) ska vara minst 5,2 hektar. Arealen näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 20,8 hektar. Arealen näringsrik bokskog (9130) ska vara minst 36 hektar. Arealen näringsrik ekskog (9160) ska vara minst 4,7 hektar. Arealen svämlövskog (91E0, 9750) ska vara minst 1,8 hektar.

Limniska miljöer

Häckebergasjöns och Bökesjöns vattenkvalitet ska inte försämrats så att nuvarande klarvattenstadium med undervattensväxter förbyts i ett grumligare stadium med dominans av växtplankton och där undervattensväxter tenderar försvinna. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Vattnet ska ha ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtyperna. Vattenkvaliteten ska vara god. Försurning ska inte förekomma. Syrgashalten ska vara god. Halten av näringsämnen ska vara naturligt hög (eutrof). Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde. Det ska finnas öppna strandpartier (orsakade av ishyvling, vattenståndsfluktuationer eller bete). Utbredningen av över- och påvattensvegetation ska inte resultera i att hela sjöytorna täcks utan

att öppna vattenytor även fortsättningsvis kommer att förekomma på ett mosaikartat sätt i sjön. Främmande arter eller fiskstammar ska ej inverka negativt på artsammansättningen eller variation av arter genom ändrade konkurrensförhållanden, genetik och/eller smittspridning.

Naturtyperna naturligt näringsrika sjöar (3150) och myrsjöar (3160) är särskilt känsliga för ändringar i grundvattennivå samt ändring av grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur.

Terrestra miljöer

Naturtypernas hydrologi ska vara ostörd och det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året i naturtyperna fuktäng (6410), öppna mossar och kärr (7140), agkärr (7210), lövsumpskog (9080) och svämlövskog (91E0, 9750). Naturtyperna öppna mossar och kärr, agkärr, lövsumpskog och svämlövskog är naturtyper som är särskilt känsliga för förändringar i grundvattnets nivå, kvalitet och kemiska egenskaper. Lövsumpskog och svämlövskog ska påverkas av återkommande fluktuationer i vattenstånd och regelbundna översvämningar.

Fuktäng, öppna mossar och kärr samt agkärr ska vara övervägande öppna där busk- eller trädskikt endast finns i begränsad omfattning. Hydrokemin ska vara utan betydande antropogen påverkan. Bottenskiktet i öppna mossar och kärr samt agkärr ska domineras av vitmossor. Täta bestånd av vass ska inte förekomma på fuktängar, öppna mossar och kärr eller agkärr.

Hydrologin i övriga skogsnaturtyper i området ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet. Småskaliga naturliga processer, som t.ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Lövträd ska prägla skogen i området. Krontäckningen ska variera mellan tätare och glesare beskogad mark. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av följande trädarter: al (tämligen allmän); ask (tämligen allmän); bok (riklig); ek (allmän-riklig); lind (tämligen allmän); lönn (tämligen allmän). Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas ett buskskikt med olika växtarter. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd, liggande död ved och stubbar, stående döda eller döende träd, död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar, träd med socklar, träd med hackspettsbohål och gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar.

Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska utgöra ett inslag i området genom en mosaik av/variation mellan täta respektive öppna och glest beskogade delar, samt bryn. Vindskyddade skogsmiljöer med en hög och jämn luftfuktighet ska utgöra ett inslag i området. Det ska finnas blommande örter, buskar och träd. Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Främmande trädarter ska inte finnas i området.

Arter

De för naturtyperna förekommande typiska arterna i området ska finnas i livskraftiga populationer. Natura 2000-arterna citronfläckad kärrtrollslända, barbastell och utter ska finnas i området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Naturligt näringsrika sjöar (3150)

Den östra delen av Häckeberga-Skoggård domineras av Häckebergasjön (MS_CD: WA66817906, VISS EU_CD: NW616341-134974) som är klassad som naturligt näringsrik sjö (3150). Häckebergasjön är en naturlig källsjö som är dämnd och reglerad sedan lång tid tillbaka. Största vattendjupet är cirka 3,5 meter. Utloppet från Häckebergasjön sker till Höje å via ett avlopp i den norra änden av sjön. Högvatten varar normalt från oktober till maj med högsta vattenstånd tidigt på våren. Vattenståndsvariationen är normalt 60–100 cm. I sjön finns flera öar och halvöar med gammal ädellövskog.

Vattnet i sjön är näringsrikt, vilket märks på algfloran som domineras av plankton, framförallt blågröna alger. Biomassan i sjön är hög och algbloomingar förekommer ibland. Häckebergasjön innehåller många fiskarter, bland annat abborre, sutare, mört, ål, braxen och gädda. I sjön finns även allmän målarmussla, allmän dammussla och stor dammussla.

Växter som förekommer i och kring sjön är bland annat dyblad, stor andmat, hornsärv, vattenpilört, gul och vit näckros, vattenmynta, blåsäv, brunstarr, smalkaveldun, sprängört, vattenaloe och vattenskräppa. Kring sjön finns partier med gungfly. Vid en inventering 2007 var antalet observerade arter av flytblads- och undervattensväxter 8, vilket bedöms som ganska artfattigt och som en konsekvens av övergödning.

Allmänheten har möjlighet att köpa fiskekort i Häckebergasjön och fiske från roddbåt åt tillåtet, dock ej fiske från land. All fångad fisk återutsätts. Ingen båtuthyrning sker under april-juni på grund av fågelskydd.

Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av övergödning.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

Öster om Häckebergasjön, i Natura 2000-områdets östra utkant, ligger den lilla Bökesjön, eller Bokesjön som den också kallas. Bökesjön har bildats i en dödisgrop och omges idag av bokskog. Bökesjön är klassad som dystrof sjö, vilket är en ovanlig naturtyp i länet. Bökesjön är näringsfattig och har brunt, humusrikt vatten. Maxdjupet ligger på omkring 5 meter. I sjön växer

bl.a. vit och gul näckros och i strandkanten finner man arter som rankstarr, trådstarr och pillerstarr.

Bökesjön är en av de svenska sjöar som under 1950-talet användes för dumpning av ammunition som blivit över sedan andra världskriget. I Skåne har även Finjasjön använts för dumpning av krigsmateriel. På Bökesjöns dyiga botten tros omkring 20.000 luftvärnsgranater och 2000 tändrör ligga. Oexploderad ammunition innehåller flera ämnen som ger negativa miljökonsekvenser. Den främsta källan till negativa miljökonsekvenser är explosivämnet som ammunitionen är fylld med, men även tungmetaller och toxiska ämnen förekommer. Dumpad, oexploderad ammunition kan bidra till föroreningar i flera hundra år. I sötvatten kan urlakningen, från ämnen i ammunitionens emballage till de sista gifterna i explosivämnet, pågå i tusentals år. Försvarsmaktens bedömning är att det är säkrare ur både miljö- och säkerhetssynpunkt att låta ammunitionen ligga än att försöka bärga den.

Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av den stora mängden dumpad ammunition som påverkar Bökesjöns kemiska status negativt.

Fuktängar med blåttåtel och starr (6410)

I den södra och östra delen av Natura 2000-området finns två mindre fuktängar (6410) som omges av lövskog. Naturtypen domineras av blåttåtel med inslag av bl.a. olika starrarter och blodrot. Naturtypen i området bedöms ha till största delen icke fullgod bevarandestatus på grund av igenväxning.

Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn (7140)

I västra delen av Häckeberga-Skoggård dominerar naturtypen öppna mossar och kärr (7140). Det finns även ett mindre parti med naturtypen norr om Häckebergasjön. Naturtypen omfattas till största del av det område som kallas för Skoggårds ängar. Detta område är ursprungligen gammal sjöbotten. Efter utdikningen bildades det stora kärrområde som idag dominerar den västra delen av Natura 2000-området. Fram till 1940-talet fungerade området som ett vattenmagasin på vårarna och användes delvis under somrarna för höproduktion. Förekomsten av torvgravar vittnar om att torvtäkt har bedrivits i området. Sedan 1956 pumpas vatten från odlingsmarkerna i söder, vid Degebergahus, in till Skoggårds ängar.

Det stora sammanhängande kärrområdet innehåller bland annat svärdsilja, kabbleka, topplösa, vattenmärke, vattenfräne, dvärgbläddra, sjöfräken, grenrör och flera starrarter (bl.a. bunke-, flask-, dy- och tagelstarr). Bland mossorna finns uddvitmossa, spärrkrokmossa, myrbjörnmossa och trådbryum. Al, björk och viden vandrar ut i kärret och har på sina håll bildat större, sammanhängande buskage. I östra delen av kärret förekommer större partier med vass. I delar av naturtypen finns vitmossebevuxna gungflyn. Förekomsten av gungflyn och gamla torvgravar gör området mycket blött och svårframkomligt. Bete har tidigare förekommit i delar av kärrområdet, men idag är området ohävdad.

Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av brist på hävd med igenväxning som följd samt näringspåverkan.

Kalkkärr med *Cladium mariscum* och *Caricion davallianae*-arter (7210)

I nordvästra delen av Häckeberga-Skoggård, omgärdad av det stora kärrområdet, finns naturtypen agkärr (7210). Detta agkärr hyser arter som är typiska för medelrikkärr, men också arter som är vanliga för fattigare kärrtyper. En stor del av kärret karakteriseras av monokulturer av ag, vilket är sällsynt i Skåne och normalt sätt indikerar basrika förhållanden. I bottenkiktet dominerar knoppvitmossa. Till florán hör även arter som bunkestarr, rundsileshår, tranbär, vitag, ängsull och kråklöver. Det finns även en liten population av myggblomster i naturtypen. Området är under igenväxning med främst klibbal, glasbjörk och gråvide.

Agkärret i Häckeberga-Skoggård är svårskött då det är mycket blött och svårframkomligt. Detta gör att slåtter är svårt att utföra. Agkärret påverkas sannolikt av närliggande diken och av att vatten från odlingsmarker i söder pumpas in i det s.k. Skoggårds ängar.

Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av avsaknad av hävd med igenväxning som följd samt näringspåverkan.

Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)

Naturtypen lövsumpskog (9080) förekommer i flera mindre ytor som är spridda över en stor del av Natura 2000-området. Lövsumpskogarna i området är delvis unga, men har på sina ställen börjat utveckla karaktäristiska alsocklar. Trädsiktet domineras av klibbal, men innehåller även en del ask och i fältsiktet förekommer bl.a. skärmstarr, kärrbräken, rankstarr, tuvtätel och vecketåg. På träd i naturtypen växer bl.a. flikig sköldlav och glansfläck.

I södra delen av området finns ett parti med enskiktad lövsumpskog med träd med en ålder på 55 till 80 år. Klibbal dominerar men här finns även ett litet inslag av ek. En del av alarna har sockelbildning och det finns rikligt med död ved, bl.a. i form av torrakor. Det finns senvuxna träd i naturtypen men gamla och grova träd förekommer endast i enstaka exemplar. Delområdet är svagt till måttligt påverkat av sentida skogsbruk och av dikning, men det finns både småvatten och bäckar.

Norr om Häckebergasjön finns ett delområde med lövsumpskog som är tvåskiktad och har träd med en ålder på 55 till 80 år. Även här finns gamla och grova träd endast i enstaka exemplar och mängden död ved är måttlig. Detta delområde är svagt till måttligt påverkat av sentida skogsbruk samt av dikning. I delområdet finns träd med socklar, torrakor och småvatten.

Drygt hälften (2,8 av 5,2 hektar) av naturtypen i området bedöms ha fullgod bevarandestatus. Resterande arealer av naturtypen bedöms ha icke fullgod bevarandestatus på grund av låg kontinuitet och brist på gamla/grova träd samt död ved.

Bokskog av fryle-typ (9110)

Naturtypen näringsfattig bokskog (9110) förekommer spridd över stora delar av Natura 2000-området men har sin mest omfattande förekomst kring och på öar i Häckebergasjön. Naturtypen förekommer även i form av dungar på ”öar” i det stora kärrområdet. Den näringsfattiga bokskogen domineras av bok men har ett betydande inslag av ek. Även andra lövträd som björk, avenbok och lind förekommer.

I fältskiktet dominerar kruståtel med inslag av bl.a. harsyra, lundslok, blåbär och ekorrhör. Naturtypen hyser även en mängd olika lavar såsom bokvårtlav, guldpuddrad spiklav, grå skärelev, stiftklotterlav, ädelkronlav, röd pysslinglav och rosa lundlav. Flera av lavarerna som har påträffats i området är rödlistade. Bland mossorna kan exempelvis guldlockmossa, platt fjädermossa och klippfrullania nämnas. På de gamla och grova träden i naturtypen trivs även olika tickor och vedlevande insekter.

Den näringsfattiga bokskogen i Häckeberga-Skoggård är huvudsakligen enskiktad, men det förekommer även delområden som är tvåskiktade. De flesta av naturtypens trädbestånd har en ålder på 130 till 180 år. De yngre partierna med näringsfattig bokskog har ett trädskikt med en ålder på 80 till 130 år men det finns även några partier med en ålder på 180 till 250 år. De sistnämnda finns på ett par öar i Häckebergasjön samt i form av en dunge på Skoggårds ängar. Mängden död ved i naturtypen varierar från måttligt till mycket rikligt. Gamla och grova träd förekommer tämligen allmänt i samtliga delområden med naturtypen förutom på ett par av öarna där förekomsten är allmän till riklig.

Den näringsfattiga bokskogen har till stor del varit utsatt för tidigare skogsbruk. De flesta av naturtypens delområden uppvisar svag till måttlig påverkan från sentida skogsbruk. Längs Häckebergasjöns sydöstra strand finns ett parti med näringsfattig bokskog som är tydligt påverkad av sentida skogsbruk. På några av öarna i sjön syns inga spår av tidigare skogsbruk. Enstaka partier med naturtypen är svagt till måttligt påverkade av tidigare hävd. Hälften av ytorna med näringsfattig bokskog är dikespåverkade.

I flera av partierna med näringsfattig bokskog finns värdefulla strukturer såsom vidkroniga, spärrgreniga träd, träd med bohål, ädellövträd med döda delar, hålträd med mulm, grov död ved, senvuxna träd och torrakor. Flera av de delområden där den näringsfattiga bokskogen finns har av Skogsstyrelsen pekats ut som nyckelbiotoper på grund av förekomsten av gamla och grova ädellövträd, död ved och en värdefull kryptogamflora.

Utöver två unga bestånd med näringsfattig bokskog som växer på en före detta granplantering i den västligaste delen av Natura 2000-området har naturtypen i området mycket höga biologiska värden. Naturtypen bedöms i området ha fullgod bevarandestatus.

Bokskog av Asperulo-Fagentum-typ (9130)

Den näringsrika bokskogen (9130) förekommer över en stor del av Natura 2000-området, bl.a. längs Häckebergasjöns norra strand, i dungar på Skoggårds ängar, på ett par öar i sjön och i den

sydligaste delen av området. Naturtypen domineras av ek men har även inslag av bl.a. ek, lind, al, alm, avenbok, björk och lönn. Utöver de växtarter som förekommer i den näringsfattiga bokskogen (9110), finns här även arter såsom gulplister, springkorn, ramslök, tandrot, skogsbingel och lundvårlök. Moss- och lavfloran liknar i stora drag den som finns i den näringsfattiga bokskogen men här finns även arter som dvärgbägarlav, gammelekslav, vågig sidenmossa och blåmossa.

Den näringsrika bokskogen i Häckeberga-Skoggård är enskiktad och trädbestånden i de olika delområdena är huvudsakligen antingen 80 till 130 år eller 130 till 180 år. Det finns även ett par yngre bestånd med en ålder på 55 till 80 år. Naturtypen är till största del opåverkad av bete men vissa partier är svagt till måttligt påverkade. Samtliga delområden, bortsett från ett i södra delen av Natura 2000-området, är antingen svagt till måttligt eller tydligt påverkade av sentida skogsbruk.

Det finns gott om både död ved och gamla och grova träd i naturtypen. De flesta av delområdena har en riklig förekomst av död ved, men några delområden har endast måttligt eller rentav lite död ved. Gamla och grova träd förekommer tämligen allmänt, men i två partier i södra delarna av Natura 2000-områden är förekomsten allmän till riklig. I östra delen av Häckeberga-Skoggård finns ett parti med näringsrik bokskog som endast har enstaka gamla och grova träd. Omkring hälften av naturtypens delområden är svagt till måttligt påverkade av tidigare hävd och flera är även svagt till måttligt påverkade av dikningsföretag.

Flera av delområdena med näringsrik bokskog i Häckeberga-Skoggård har av Skogsstyrelsen pekats ut som nyckelbiotoper på grund av den rikliga förekomsten av gamla och grova träd samt död ved. I naturtypen finns värdefulla strukturer som hålträd med mulm, vidkroniga, spärrgreniga träd, träd med bohål, grov död ved och torrakor. Även småvatten och bäckar förekommer.

Naturtypen bedöms i området ha till allra största del fullgod bevarandestatus. 8,5 av 36 hektar har icke fullgod status på grund av att trädbeståndet är ungt och påverkat av sentida skogsbruk samt har en brist på död ved.

Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)

Naturtypen näringsrik ekskog (9160) förekommer i södra och västra delarna av Natura 2000-området samt i form av dungar på Skoggårds ängar. Ek och bok utgör dominerande trädslag med inslag av björk och i buskskiktet finner man främst hassel. Till floran hör bl.a. lundslok, gulplister och sårläka. Bland lavarna finner man bl.a. glansfläck, rostfläck och grå skärelav.

Tre av områdets fem partier med naturtypen är basinventerade och i dessa delar är ekskogen enskiktad med träd som har en ålder på 130 till 180 år. I dessa delområden finns det rikligt med död ved och både gamla och grova träd förekommer tämligen allmänt. Dessa delområden är svagt till måttligt påverkade av sentida skogsbruk. Naturtypen innehåller värdefulla strukturer såsom hålträd med mulm, ädellövträd med döda delar, grov död ved och vidkroniga, spärrgreniga träd. De gamla ekarna med håligheter är bl.a. viktiga för vedlevande insekter och

fladdermöss.

De två dungar med näringsrik ekskog som omgärdas av Skogsgårds ängar är av Skogsstyrelsen klassade som nyckelbiotoper på grund av den rikliga förekomsten av död ved och grova ädellövträd samt för sin värdefulla insektsfauna och lav- och mossflora. Naturtypen bedöms i området ha till allra största del fullgod bevarandestatus.

Alluvala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0, 9750)

Söder om Häckebergasjön finns fyra partier med svämlövskog (91E0, 9750) som domineras av klibbal. Naturtypen har en trivial flora och förekommer längs diken söder om Häckebergasjön. Längs dikena och i svämlövskogen förekommer en igenväxningsvegetation som domineras av rörflen, älgört och nässlor. Svämlövskogen i området är relativt ung och har huvudsakligen uppkommit under de senaste 50 åren. Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus eftersom den ännu inte har utvecklat tillräckliga kvalitéer såsom sockelbildning och en stor mängd död ved.

Ickenaturtyper

Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsfattig bokskog (9110)

Ädellövskogen (907) som utvecklas mot näringsfattig bokskog (9110) finns söder om Bökesjön, i östra delen av Natura 2000-området, och består av två delområden. Utvecklingsmarken består av ung ädellövskog vars trädbestånd har en ålder på 30 till 55 år. Bok utgör dominerande trädslag med inslag av bl.a. björk. I fältskiktet finns arter som ekorrhår, harsyra, skogsstjärna och lundslok. Utvecklingsmarken mot näringsfattig bokskog är enskiktad och tydligt påverkad av sentida skogsbruk. Det delområde med utvecklingsmark som ligger närmast Bökesjön har endast lite död ved och är svagt till måttligt betat. Gamla och grova träd saknas. I det delområde med utvecklingsmark som ligger strax söder om det andra finns en måttlig mängd död ved och även enstaka gamla träd. Bägge delområdena är påverkade av dikningsföretag. Utvecklingsmarken mot näringsfattig bokskog omfattar sammanlagt 6,2 hektar.

Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik bokskog (9130)

Ädellövskogen (907) som utvecklas mot näringsrik bokskog (9130) finns sydväst om Häckebergasjön. Bok utgör dominerande trädslag med inslag av bl.a. ek och lönn. Till floran hör bl.a. gulplister, harsyra, lundstjärnblomma, skogsfräken och lundbräken.

Utvecklingsmarken mot näringsrik bokskog är enskiktad och har ett trädskikt med en ålder på 55 till 80 år. Utvecklingsmarken är tydligt påverkad av sentida skogsbruk och svagt till måttligt påverkad av äldre skogsbruk. Mängden död ved är måttlig och både gamla och grova träd saknas. Utvecklingsmarken mot näringsrik bokskog omfattar 13,5 hektar.

Ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160)

I Häckeberga-Skoggård finns tre partier med ädellövskog (907) som utvecklas mot näringsrik ekskog (9160): ett strax söder om Häckebergasjön, ett söder om Skoggårds ängar i de centrala delarna av området och ett i västra delen av Skoggårds ängar. Ek utgör utvecklingsmarkens dominerande trädslag, med inslag av bl.a. bok och al. I fältskiktet finns bl.a. ekorrhör, lundslok och harsyra.

Träden i utvecklingsmarken mot näringsrik ekskog har en ålder på 30 till 55 år.

Utvecklingsmarken är tydligt påverkad av sentida skogsbruk delvis svagt till måttligt påverkad av äldre skogsbruk och tidigare hävd. Delområdet väster om Skoggårds ängar är även tydligt påverkad av dikningsföretag. Utvecklingsmarken har endast lite död ved och enstaka exemplar av gamla och grova träd. Delområdet söder om Häckebergasjön saknar helt gamla och grova träd. Utvecklingsmarken mot näringsrik ekskog omfattar sammanlagt 9,5 hektar.

Lövsumpskog (909) som utvecklas mot lövsumpskog (9080)

Sydväst om Häckebergasjön finner man ett mindre parti med ickenaturtypen lövsumpskog (909) som utvecklas mot naturtypen lövsumpskog (9080). Utvecklingsmarken domineras av klibbal men har även inslag av bl.a. ek och bok. I fältskiktet finner man främst skärmstarr och bland mossorna finns platt fjädermossa samt porellor och källmossor. Glansfläck förekommer också.

Utvecklingsmarken mot lövsumpskog är enskiktad och har ett trädbestånd med en ålder på 30 till 55 år. Lövsumpskogen är svagt till måttligt påverkad av sentida skogsbruk och dikning. Det finns en liten mängd död ved och endast enstaka exemplar av gamla och grova träd. I utvecklingsmarken finns en bäck och några småvatten samt klibbal med sockelbildning.

Natura 2000-arter***Citronfläckad kärrtrollslända (1042)***

Natura 2000-arten citronfläckad trollslända förekommer i skogs- eller buskomgärdade grunda, relativt näringsrika, både stillastående och svagt strömmande småvatten. Lokaler utgörs av dammar och myrgölar, men också av vegetationsrika vikar av större sjöar. Vattenvegetationen är ofta dominerande på dessa platser som har små, öppna vattenytor. Vattnen har en hög artrikedom av vatteninsekter. Citronfläckad trollslända är okänslig för försurning. Frånvaro av fisk gynnar arten. Larvutvecklingen tar 1–3 år. Larven förekommer i strandmiljön där den lever som rovdjur på vatteninsekter. Öppna vattenspeglar med vindskyddande strandvegetation är viktigt för sländans parningsflykt. Hannarna är territoriella, medan honorna för en mycket tillbakadragen tillvaro fram till tidpunkten för parringen. De fullbildade trollsländorna sitter ofta stilla i vegetationen – gärna på ett vertikalt underlag – varifrån de gör utfall mot förbiflygande byten. Arten kan förflytta sig mer än 10 km mellan olika vattensystem. Det vanliga beteendet är dock att hålla sig i närheten av uppväxtplatsen. Citronfläckad kärrtrollslända anses av den nationella rödlistan vara livskraftig i Sverige. Arten minskade dock starkt i Västeuropa under 1900-talets senare hälft och försvann då helt från flera länder. Den svenska populationen av arten är sannolikt en av de mest stabila inom EU. I Sverige är den

citronfläckade kärrtrollsländan utbredd i både Svealand och Götaland.

I Häckeberga-Skoggård har fem exemplar av citronfläckad kärrtrollslända observerats i Häckebergasjön. Arten har även påträffats i ett svagt strömmande dike strax söder om Natura 2000-området samt på ett antal andra lokaler i området kring Häckeberga-Skoggård, bl.a. Risens naturreservat och i Björkesåkrasjön. Häckebergasjön har vid inventering bedömts som en otypisk lokal för arten. Citronfläckad kärrtrollslända bedöms ha icke fullgod bevarandestatus i Natura 2000-området på grund av det låga antalet observationer i kombination med att Häckebergasjön har bedömts som en för arten otypisk lokal.

Barbastell (1308)

Barbastellen är en fladdermus som vanligtvis påträffas i gamla kulturlandskap i form av byar med flera tätt närliggande gårdar och ladugårdar, men i Skåne är arten mer knuten till gamla bokbestånd för födosök, yngelkolonier och dygnsvila. Den kan också finna kolonimiljöer som karaktäriseras av naturbetesmarker och ängar, ofta med god tillgång på grova lövträd. En viktig jaktbiotop utgörs av trädgårdar av äldre typ som inte är allt för intensivt skötta, och öppna kärr och översilningsmarker är också vanliga biotoper för arten. I Skåne utgörs jaktbiotoperna främst av äldre lövskog och brynmiljöer. Framförallt så föredrar den banvallar, skogsvägar eller fägator med dubbla bryn. På hösten, när ungarna är utflugna, kan arten ses jaga utmed kusten.

Artens jagar ofta nära kolonierna, men kan ibland flyga långa sträckor för jakt i skogar eller naturbetesmarker. Flera undersökningar visar att arten regelbundet kan flyga minst 4 km ut i omgivningarna vid jakt. Arten är speciellt inriktad på att äta fjärilar, inte minst småfjärilar, men tar även andra smådjursgrupper, så som t.ex. tvåvingar och spindlar.

Under hela 2000-talet har arten varit rödlistad som EN (Starkt hotad), men är på rödlistan från 2015 omklassad till den mindre allvarliga hotkategorin VU (Sårbar). Artens utbredning i Europa minskar dock fortfarande. Den svenska populationen uppskattas till 2000–3000 vuxna djur. Arten har expanderat i Skåne sedan slutet av 1990-talet. Den finns nu i lövskogsmiljöer över stora delar av länet men i dagsläget finns ingen tillförlitlig populationsuppskattning.

I Häckeberga-Skoggård har barbastell noterats kring Häckebergasjön. Fler fynd har gjorts strax öster om Natura 2000-området i ett område med medelålders bokskog med inslag av granplanteringar. Barbastell har även påträffats vid inventering i det närbelägna Natura 2000-området Häckeberga-Husarahagen där arten vid inventeringstillfället utgjorde den vanligaste arten, med omkring hälften av alla registreringar.

Häckeberga-Skoggård har med sina äldre lövskogsmiljöer och förekomst av gamla och grova träd potential att utgöra ett lämpligt område för barbastell, men i dagsläget är det oklart om det finns någon koloni i själva Natura 2000-området. Arten bedöms ha icke fullgod bevarandestatus i området på grund av kunskapsbrist.

Utter (1355)

Optimala miljöer för utter är vatten som erbjuder rikligt med lättillgänglig föda året runt och som är omgivet av landområden där uttern kan vila ostört, föda upp ungar, m.m. Vintertid måste det finnas isfria vattendrag. Gärna ska livsmiljön bestå av stora mer eller mindre sammanhängande vattensystem. Dess föda består mestadels av fisk, men även groddjur, fåglar, insekter och mindre däggdjur kan ingå i dieten.

En utterhona behöver cirka 28 km strandlängd som hemområde för att föda upp en kull ungar, och honornas hemområden överlappar inte. Hanarnas hemområden kan bli så stora som 45 km långa, men kan överlappas med honornas hemområden. Storleken på hemområdena kan dock variera ganska mycket. Uttern kan förflytta sig flera mil, både på land och i vatten, när den uppsöker nytt revir eller en partner.

I södra Sverige finns uttern främst i eutrofa vatten. Orsaken till detta tros vara att miljögiftsbelastningen av fettlösliga ämnen är lägre i eutrofa vatten än vad de är i oligotrofa vatten. Eftersom uttern är en toppredator i näringskedjan är den extra utsatt för dessa miljögifter som lätt ackumuleras i kroppen. Utter har på senare år spridit sig i Skåne.

Utterspillning har observerats vid flera tillfällen på stenar kring Häckebergasjön de senaste åren. Utter har även noterats i Höje å, några km uppströms från Häckebergasjön, samt i höjd med Lund. Det är oklart om det finns en population av utter i området eller om det rör sig om enstaka individer. Arten bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av det låga antalet observationer kring Häckebergasjön och Höje å.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

Limniska miljöer

- Reglering av sjöns vattennivå – resulterar i sänkta eller höjda, och oftast utjämnade, vattenståndsamplituder vilket kan leda till ökad igenväxning och andra ”eutrofieringssymptom”, försumpning eller erosion i strandlinjen.
- Läckage av näringsämnen från omkringliggande jordbruksmark som bidrar till ökad övergödning.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/ eller orsaka genetisk kontaminering. Införande av signalkräftor eller främmande fisk som inte förekommer naturligt i de akvatiska miljöerna.
- Fiske som är ensidigt mot vissa arter eller som är för hårt i förhållande till sjöns naturliga produktionsförmåga ändrar konkurrensförhållandena och kan påverka artsammansättningen.
- Infrastrukturanläggningar kan orsaka grumling och utsläpp av miljöfarliga ämnen i diken och vattendrag uppströms. Broar och vägtrummor över in- och utflöden kan orsaka vandringshinder.
- Skogsbruk i tillrinningsområdet; avverkning, körning, markavvattning och skyddsdikning ökar avrinningen och därmed risken för erosion och läckage av bl.a. humusämnen och partiklar. Ökad andel barrträd i närområdet ändrar markkemi och förändrar landskapsbilden.
- Utsläpp av föroreningar från punktkälla, t ex avlopp, industri, täkt eller annan verksamhet riskerar att försämra vattenkvaliteten.
- Utsläpp från enskilda avlopp, hushåll, faciliteter och campingboende, t.ex. husbilar eller husvagnar, inom och utanför området.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i sjö, försurning eller eutrofiering. Rensning, dikning eller muddring av sjön.

Terrestra miljöer

- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.
- För svag eller utebliven hävd som leder till att öppna naturtyper växer igen.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna och åkrarna.
- Utdikning, dränering och andra ingrepp som ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera

dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna.

- Avverkning av skog inom området eller i omkringliggande områden. Brist på förnyring av nya träd som ska ta över efter de gamla träden i skogen.
- Avverkning av hålträd och kvarstående döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden.
- Produktionsinriktat skogsbruk i, och ofta även i anslutning till ett objekt. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner, samt även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Slutavverkningar innebär också en fragmentering av naturtypen.
- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Igenväxning som minskar hålträdens livslängd och hindrar rekrytering av nya hålträd, vilket leder till kontinuitetsbrott.
- Nedfall av luftföroreningar. Luftföroreningar kan bl.a. skada områdets lavflora.
- Plockning eller annan exploatering av den rödlistade floran i området.
- Terrängkörning.
- Spridning av invasiva arter.

Arter

- Beskuggning av småvatten genom tillväxt av skog är en sannolik hotfaktor mot enskilda populationer av citronfläckad kärrtrollslända. Arten är starkt gynnad av solexponering.
- Eutrofiering där vegetationen blir så tät att inga vattenspeglar återstår är negativ för citronfläckad kärrtrollslända men detta är ingen stor påverkansfaktor i Sverige.
- Avverkning av lövskog inom området eller i omkringliggande områden. Avverkning av skog utanför området kan öka risken för isolering och populationsbegränsningar av arter inom området, t.ex. barbastell.
- Avverkning som inte lämnar tillräcklig mängd gamla och döda träd med lös bark och för barbastell andra lämpliga håligheter.
- Igenväxning av de brynmiljöer som barbastellen jagar i.
- Höga halter av PCB har tidigare orsakat drastiska nedgångar av utterbeståndet i Sverige. Situationen på miljögiftsidan har dock förbättrats och under den senaste tioårsperioden har detta bl.a. medfört ett generellt sett ökande bestånd och en spridning in i tidigare uttrotta områden. Idag påverkar andra miljögifter utterbeståndet. Ca 70% av de utterhanar som obducerades mellan 1999 och 2012 hade cystor på sädesledaren vilket tros bero på hormonstörande substanser som organoklorider och per- och polyfluorerade ämnen.
- Uttern verkar inte vara så störningskänslig som man kan tro. Det finns utter i t.ex. centrala Mora, Uppsala och Kristianstad. De är påfallande okänsliga för störningar som är konstanta eller regelbundna och som inte direkt är riktade mot vattenbiotopen, t.ex. bakgrundsbuller från en tätort eller jordbruksmaskiner. Däremot, vid en oregelbunden

störning (t.ex. vid intensiv kanotpaddling vissa helger), visar uttrarna tecken på att bli störda.

- Trafik utgör ett påtagligt hot mot uttern och många uttrar trafikdödas. Detta är dock troligtvis inget större problem inom Natura 2000-området.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan att undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken och har rådighet över vattnet.

Skydd och reglering

Nästintill hela Natura 2000-området Håckeberga-Skoggård ingår i det mer omfattande reservatet med samma namn. Naturreservatet Håckeberga-Skoggård bildades 2008. Enligt reservatsföreskrifterna är det i området bl.a. förbjudet att avverka eller plantera träd och buskar, att använda gödselmedel, jordförbättringsmedel eller kemiska bekämpningsmedel samt att vidta olika åtgärder som förändrar områdets topografi och landskapsbild såsom att t.ex. plöja, spränga, dika, dumpa eller markbearbeta. Det är även förbjudet att uppföra byggnader eller anläggningar samt att anlägga vägar och stigar.

Håckeberga-Skoggård ingår i ett område som är utpekad som riksintresse för både naturvård, friluftsliv och kulturmiljövård. En betydande del omfattas även av den nationella myrskyddsplanen. Natura 2000-området/naturreservatet omges helt av naturvårdsområdet Håckeberga. Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Häckeberga-Skoggårds största naturvärden är knutna till de skogliga miljöerna med lång kontinuitet och ett rikligt inslag av gamla och grova träd samt död ved. Den viktigaste åtgärden för att behålla och utveckla området naturvärden är att tillåta skogen utvecklas med naturlig dynamik så att andelen värdefulla träd och mängden död ved ökar med tiden. I yngre och medelålders bestånd kan utvecklingen mot naturskogskaraktär påskyndas genom bl.a. veteraniseringsåtgärder. Skiktade bestånd av naturskogskaraktär med stort inslag av gamla, grova träd och död ved är det långsiktiga mål som ska eftersträvas. I de öppna naturtyperna behövs åtgärder för att förhindra igenväxning, bl.a. röjning av träd och buskar som växer ut i agkärret. Skogsbruk bör undvikas i sjöarnas absoluta närhet.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan för restaureringsåtgärder.

Löpande skötsel

- Se skötselplan för löpande skötsel.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (2015) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Billqvist, M. & Birkedal, L. 2016. *Skånes trollsländor – en atlasinventering 2009–2014*. Naturskyddsföreningen i Skåne, Lund.
- Försvårshögskolan 2016. *Ammunition som förorenar – vad gör vi åt det?* Tillgänglig: <https://www.fhs.se/arkiv/berattelser/2016-11-10-ammunition-som-foro-renar---vad-gor-vi-at-det.html> [hämtad 2018-12-10]
- Lunds kommun 2017. *Sjö- och vattendragsplan*.
- Länsstyrelsen Skåne, Bager, H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*. 2009.
- Länsstyrelsen Skåne, Strand, L. och Franzén, M. *Basinventering av trollsländor i Skåne 2006*.
- Länsstyrelsen Skåne, Nilsson, N-O, 2011. *Rikkärr i Skåne 2011 – En studie inom regional miljöövervakning och uppföljning av skyddade områden i Skåne län*.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Naturvårdskonsult Gerell 2011. *Inventering av barbastell i Skåne 2007–2009*. Länsstyrelsen i Skåne.
- Naturvårdsverket 2015. *Åtgärdsprogram för barbastell 2015–2019*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- Roos, A. M. & Ågren, E. O. (2013). *High prevalence of proposed Müllerian duct remnant cysts on the spermatid duct in wild Eurasian otters (Lutra lutra) from Sweden*. PloS One, 8(12), p e84660.
- Sandsten, H. & Carlsson, N. *Undervattensväxter i några skånska sjöar - Skeingesjön, Raslångan, Oppmannasjön, Krankesjön, Hammarsjön, Araslövssjön, Siesjö, Västra Sorrödssjön och Häckebergasjön*. Hushållningssällskapet.
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.
- Svt 2016. *Här dyker försvaret efter dumpad ammunition*. Tillgänglig: <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/har-dyker-forsvaret-efter-dumpad-ammunition> [hämtad 2018-12-10]

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

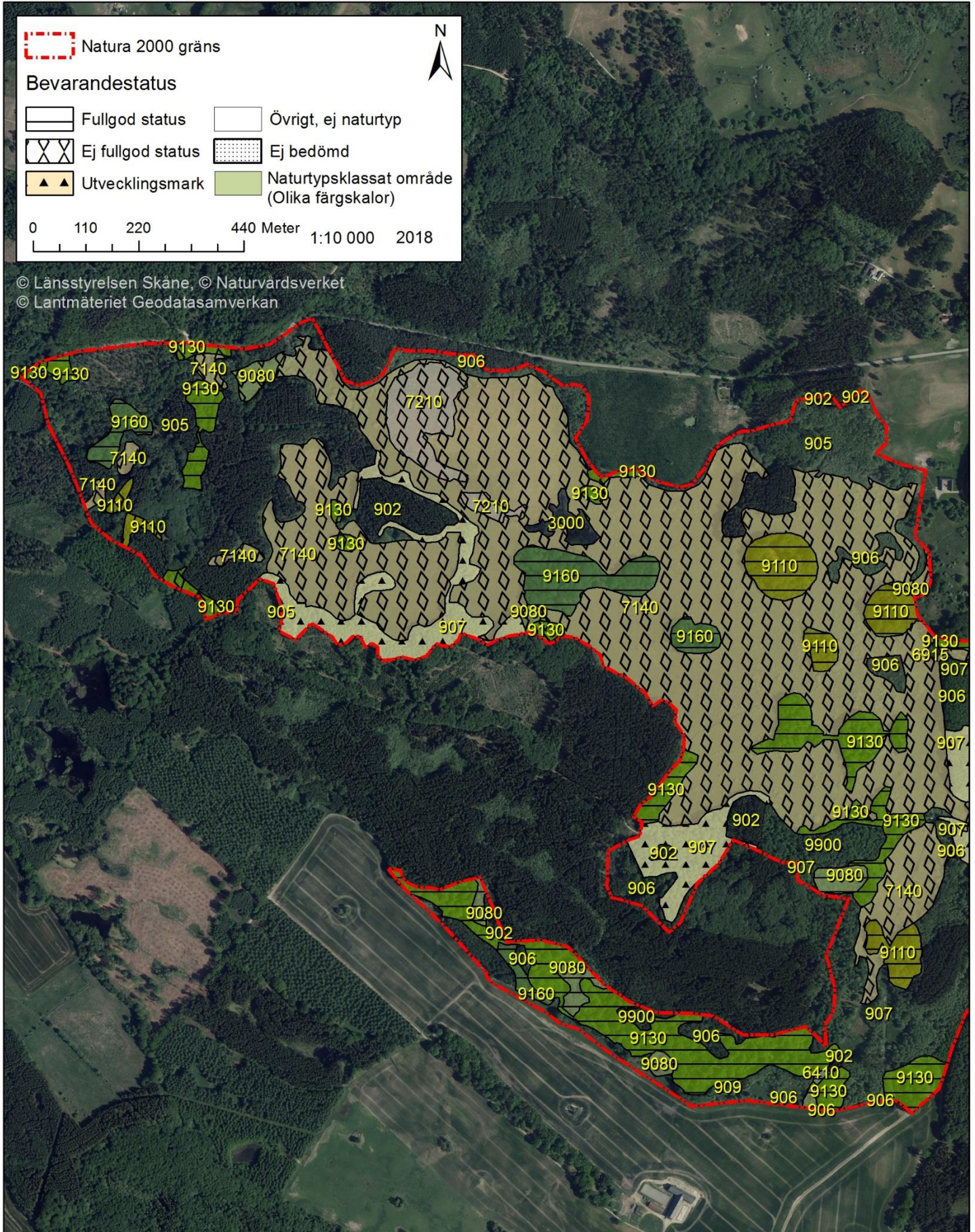
Planförfattare: Gabrielle Rosquist

Senast reviderad 2018-12-10 av Alexander Regnér

Bilaga 1. Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård, SE0430153 med naturtyper

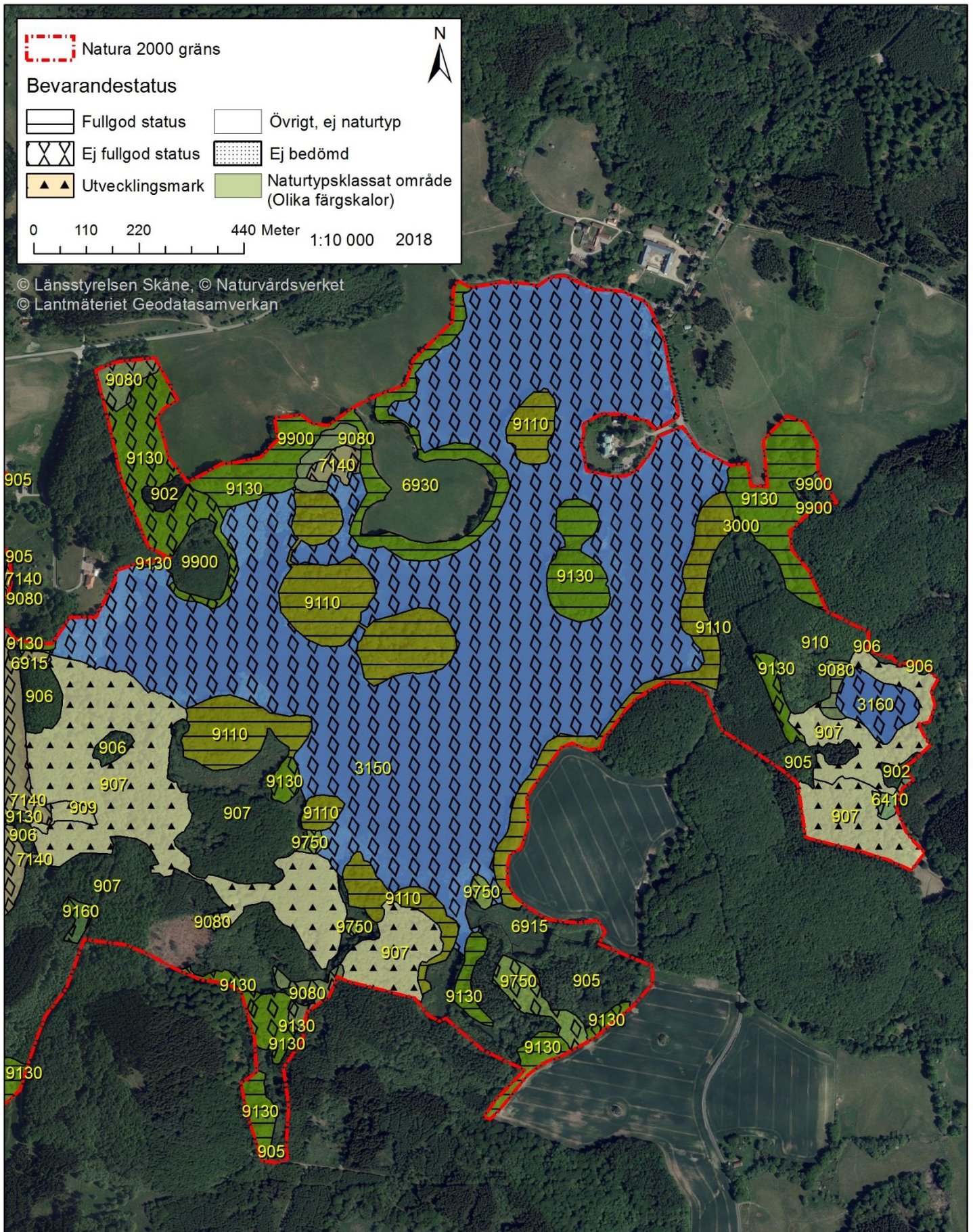
Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 1. Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård, SE0430153 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 3150 – Naturligt eutrofa sjöar med nate- eller dybladsvegetation
- 3160 – Dystrofa sjöar och småvatten
- 6410 – Fuktängar med blååtel och starr
- 7140 – Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn
- 7210 – Kalkkärr med *Cladium mariscum* och *Caricion davallianae*-arter
- 9080 – Lövsumpskogar av fennoskandisk typ
- 9110 – Bokskog av fryle-typ
- 9130 – Bokskog av *Asperulo-Fagetum*-typ
- 9160 – Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ
- 9750 – Alluviala lövskogar med *Alnus glutinosa* eller *Fraxinus excelsior* (91E0)

Icke-naturtyper

- 902 – Granskog (>70% gran)
- 905 – Lövblandad barrskog (30–70% löv)
- 906 – Triviallövskog (>70% triviallöv)
- 907 – Ädellövskog (>70% löv och >50% ädellöv)
- 909 – Lövsumpskog (lövskog på blöt mark)
- 910 – Hygge
- 3000 – Vatten
- 9900 – Ickenatura-skog

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrup p	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Strandviol	<i>Viola stagnina</i>	NT
	Klibbveronika	<i>Veronica triphyllos</i>	VU, ÅGP
	Myggblomster	<i>Hammarbya paludosa</i>	LC, F
Mossor	Blåmossa	<i>Leucobryum glaucum</i>	LC, B5
	Bokfjädermossa	<i>Neckera pumila</i>	NT
Lavar	Matt pricklav	<i>Pachnolepia pruinata</i>	NT
	Orangepudrad klotterlav	<i>Alyxoria ochrocheila</i>	NT
	Stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
	Liten sönderfallslav	<i>Bactrospora corticola</i>	NT
	Liten blekspik	<i>Sclerophora peronella</i>	VU
	Bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	Kortskaftad parasitspik	<i>Sphinctrina turbinata</i>	VU
	Bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	Elegant sköldlav	<i>Melanohalea elegantula</i>	NT
	Savlundlav	<i>Bacidia incompta</i>	EN
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	Liten lundlav	<i>Bacidina phacodes</i>	NT
	Liten ädellav	<i>Megalaria laureri</i>	EN
	Grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	NT
	Skuggoranglav	<i>Caloplaca lucifuga</i>	NT
	Ädelkronlav	<i>Gyalecta carneola</i>	VU
	Röd pysslinglav	<i>Thelopsis rubella</i>	VU
Svampar	Oxtungssvamp	<i>Fistulina hepatica</i>	NT
	Svartöra	<i>Auricularia mesenterica</i>	NT
	Skillerticka	<i>Inonotus cuticularis</i>	VU
	Korallticka	<i>Grifola frondosa</i>	NT
	Sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinsum</i>	VU
	Hartsticka	<i>Ganoderma pfeifferi</i>	EN
	Tigermussling	<i>Lentinus tigrinus</i>	EN
	Koralltaggsvamp	<i>Hericium coralloides</i>	NT
	Igelkottstaggsvamp	<i>Hericium erinaceus</i>	CR, F, ÅGP
Skalbaggar		<i>Trinodes hirtus</i>	NT
		<i>Nosodendron fasciculare</i>	EN
	Gråbandad trägnagare	<i>Hemicoelus costatus</i>	NT
		<i>Anitys rubens</i>	NT
	Prydnadsbock	<i>Anaglyptus mysticus</i>	NT
	Bokblombock	<i>Stictoleptura scutellata</i>	VU, ÅGP
	Taggbock	<i>Prionus coriarius</i>	NT
		<i>Hypocoprus latridioides</i>	DD

		<i>Pediacus depressus</i>	VU
		<i>Triplax rufipes</i>	NT
	Stor plattnosbagge	<i>Platyrhinus resinosus</i>	NT
		<i>Ceutorhynchus chalybaeus</i>	NT
		<i>Phloeophagus lignarius</i>	NT
		<i>Phloeophagus thomsoni</i>	NT
	Stor sumpvivel	<i>Lixus paraplecticus</i>	NT
	Trubbtandad lövknäppare	<i>Crepidophorus mutilatus</i>	VU
	Rombjättekäppare	<i>Stenagostus rhombeus</i>	VU, ÅGP
	Kardinalfärgad rödrock	<i>Ampedus cardinalis</i>	NT, ÅGP
	Barkrödrock	<i>Ampedus cinnabarinus</i>	NT
	Bokskogsrödrock	<i>Ampedus rufipennis</i>	VU
		<i>Plegaderus dissectus</i>	NT
		<i>Ptenidium gressneri</i>	NT
	Ekbrunbagge	<i>Hypulus quercinus</i>	NT
	Matt blombagge	<i>Ischnomera cinerascens</i>	NT
	Vasstandad trädbasbagge	<i>Lissodema denticolle</i>	NT
	Gulbent kamklobagge	<i>Allecula morio</i>	NT
	Brokig barksvartbagge	<i>Corticium fasciatum</i>	VU
	Större sågsvartbagge	<i>Uloma culinaris</i>	NT
		<i>Synchita variegata</i>	NT
Tvåvingar	Mindre parkblomfluga	<i>Myolepta dubia</i>	VU
Fjärilar	Brun sikelvinge	<i>Drepana curvatula</i>	NT
	Svartbrun klaffmätare	<i>Philereme transversata</i>	NT
	Fläckig glansspinnare	<i>Callimorpha dominula</i>	NT
	Ängsmetallvinge	<i>Adscita statices</i>	NT
	Sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
Trollsländor	Citronfläckad kärrtrollslända	<i>Leucorrhinia pectoralis</i>	LC, F, B2, B4
Fåglar	Sädgås	<i>Anser fabalis</i>	NT
	Stjärtand	<i>Anas acuta</i>	VU
	Bergand	<i>Aythya marila</i>	VU
	Ejder	<i>Somateria mollissima</i>	VU
	Vaktel	<i>Coturnix coturnix</i>	NT
	Rördrom	<i>Botaurus stellaris</i>	NT
	Vit stork	<i>Ciconia ciconia</i>	CR
	Bivråk	<i>Pernis apivorus</i>	NT
	Brun glada	<i>Milvus migrans</i>	EN
	Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	NT, ÅGP
	Blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>	NT
	Duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
	Fjällvråk	<i>Buteo lagopus</i>	NT
	Kungsörn	<i>Aquila chrysaetos</i>	NT, ÅGP

	Pilgrimsfalk	<i>Falco peregrinus</i>	NT, ÅGP
	Storspov	<i>Numenius arquata</i>	NT
	Silltrut	<i>Larus fuscus</i>	NT
	Gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU
	Skräntärna	<i>Hydroprogne caspia</i>	NT, ÅGP
	Tornseglare	<i>Apus apus</i>	VU
	Kungsfiskare	<i>Alcedo atthis</i>	VU
	Gröngöling	<i>Picus viridis</i>	NT
	Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
	Mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	NT
	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	Backsvala	<i>Riparia riparia</i>	NT
	Hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	VU
	Ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
	Trastsångare	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	NT
	Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	Brandkronad kungsfågel	<i>Regulus ignicapilla</i>	VU
	Buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT
	Stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	Gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	Sävsvurv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
Grod- och kräldjur	Strandpadda	<i>Epidalea calamita</i>	VU, B4, ÅGP
	Kopparödla	<i>Anguis fragilis</i>	LC, F
	Skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	LC, F
	Vanlig snok	<i>Natrix natrix</i>	LC, F
	Ätlig groda	<i>Pelophylax esculentus</i>	LC, F, B5
	Åkergroda	<i>Rana arvalis</i>	LC, F, B4
	Vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	LC, F, B5
Däggdjur	Utter	<i>Lutra lutra</i>	NT, B2, B4, ÅGP
	Större brunfladdermus	<i>Nyctalus noctula</i>	LC, F
Fiskar	Ål	<i>Anguilla anguilla</i>	CR

Bevarandeplanen för Häckeberga-Skoggård

Syftet med Natura 2000-området Häckeberga-Skoggård i Lunds kommun är att bevara den värdefulla ädellövs-kogen med gamla och grova träd och mycket död ved samt Häckebergasjön som bl.a. är betydelsefull för fågellivet. I Natura 2000-området finns även ett stort kärrområde, Skoggårds ängar, som hyser ett agkärr.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane